

Черковна-История, Черковно-Славянски езикъ, Елински езикъ, Псалтика, Числителница, Грамматика, Логика, Риторика, Всеобща История и Землеописание.

Прислушникътъ на святогорския исповѣдникъ вземалъ живо участие въ гимнастическитѣ упражнения на умътъ и сърдцето въ „класическото училище“, и показвалъ добъръ усѣхъ въ тогавашната „училищна наука“. Това обстоятелство радвало Хаджи Василя.

Даскалъ *Атанасъ* Ивановъ, освѣтъ много учебни прѣдмѣти, прѣподавалъ е и *псалтиката*. Въ качеството си на даскалъ и „черковенъ пѣвецъ“, той натъкмилъ „черковно-пѣвчески хоръ“ отъ ученицитѣ на „класното училище“. *Херувимското сопрано* на Василя е съставлявало музикалната сладостъ на хорътъ. Даскалъ *Атанасъ* обърналъ всичкото си „псалтеско“ внимание върху „прислушника“ на святогорския исповѣдникъ. И по особено желание, и по исканието на Хаджи Василя, той ягката се залѣгналъ да посвѣти въ тайнитѣ на псалтиката, дарения отъ Бога пѣвецъ-юноша.

Въ тържественни дни и „Господски праздници“ въ църквата *Св. Никола*, Хаджи Василь, бидѣйки придружаванъ отъ сестриника си, е пѣелъ „херувимското“. *Кадифениятъ баритонъ* на уйката и *херувимското сопрано* на сестриника сж изпълнявали сърдцата на благочестивитѣ старозагорчане. Исповѣдникътъ и прислушникътъ му съ „черковнитѣ му пѣсни“ станали любимци на старозагорската нахия. Това обстоятелство е улеснявало „святогорската имъ просия“.

По личната инициатива на даскалъ *Атанасъ*, при „класическото училище“ билъ нареденъ едно-годишенъ попски семинаръ. Цѣльта на прѣдмѣтния семинаръ е била: на бърза рѣка да се приготвятъ събуденички свещеници за селата и градоветѣ. Импровизираниятъ на бърза рѣка отъ даскалъ *Атанаса* „попски семинаръ“ е билъ единъ видъ бояджийски юпъ за селски попове и селски